

Като се говори за доброто, мнозина казватъ, че то е празна дума. Тѣ подразбиратъ идеята, че животътъ и щастието се заключаватъ въ ядене и пиене. Значи, всичко е въ стомаха на човѣка. Не е така. Яденето има смисълъ, когато човѣкъ е добъръ. Ако не е добъръ, каквато храна да употрѣбява, той не изпитва голѣма приятностъ. Той се намира въ положението на болния. Каквото хапне, все му горчи. За да бжде доволенъ отъ яденето си, човѣкъ трѣбва да бжде здравъ. Какво удоволствие изпитва при храненето онзи, на когото стомахътъ е разстроенъ? Каквото тури въ стомаха си, ще го върне назадъ. Стомахътъ на човѣка трѣбва да бжде здравъ, да сподѣля желанието му да яде. Това значи, правилна връзка между главата, гърдитѣ и стомаха на човѣка.

Следователно, ако искате да се свържете съ нѣкое разумно сжщество, вие трѣбва да сподѣляте неговитѣ възгледи. Ако искате да имате приятель, трѣбва да сподѣляте неговитѣ възгледи. И той ще ви бжде приятель, ако сподѣля вашитѣ възгледи. Всѣка душа иска да бжде разбрана отъ хората. Това значи, да сподѣлятъ нейнитѣ мисли и чувства. Възвишенитѣ мисли и чувства не сж нищо друго, освенъ проява на човѣшката душа. Любовта въ човѣка пѣкъ не е нищо друго, освенъ изворъ на неговия животъ. Ако не даде възможностъ на любовта въ себе си да се прояви, човѣкъ не би могълъ да придобие живота.